

601

Κουντουβερνία

φ. 318^v

/ Φ 343

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ Φεβρουαρίου 2/ εἰς τὸ σπ[ί]τιν κάμοῦ τοῦ ὁ] / πογράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστην ὁ πανευλαβέστατος παπᾶ κὺρ Κωνσταντῖ[νος Πα]σαγενίτης χαρτοφύλαξιν Ναξίας καὶ ὁ κὺρ Γεώργης τοῦ Πετρόκολου οἱ ὅποιοι [...] / σεν κουντουβερνία παντοτινή. "Ἡγου ὁ ἄνωθεν ἀφέντης παπᾶ κὺρ Κωνστ[αντῖνος] / ἔχειν ἀπὲ γονικόν του ἕνα κομμάτιν περιβολάκιν εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῆς Πο[.....] / μὲ τρεῖς ἐλιές μέσαν καὶ μὲ μία ἀχλάδα σύνμπλιο τοῦ Ἀντρέα Ξενάκη τ[οῦ Γε] / ὠργην Κοντοσταύλου καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ ὅποιο περιβολάκιν ἀπὸ τὴν σήμερον ὁ [ἄνω] / θεν ἀφέντης ὁ παπᾶς τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον καὶ παντικιάζειν τον τοῦ ἄν[ωθεν] / κὺρ Γεωργίου χωρὶς καμμία πληρωμὴν μόνον μὲ τίς κάτωθεν κοντετζιόνες [] / ὁ αὐτὸς κὺρ Γεώργης ὁ κοπιαστής προμετάρειν ὅτιν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ εἴ[ναι] / κρατημένος νὰ φυτέψην ἐλιές συκιές καὶ ἄλλα δέντρα ὅ,τιν εἶναι τῆς χρείας / νὰ τὸ χωρίσῃν νὰ τραφοκοπηθῇν ἀτόρνου καὶ νὰ τὸ δουλεύῃν καὶ νὰ τὸ κυβερν[ᾷ] / καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα εἰς τὴν ὥραν του σὲ ὅλους του τίς καμάτους καὶ τὴ νιτ[ρά] / δαν τῶν ἄνωθεν τριῶν ἐλιῶν ὅπου εἶναι εἰς τὸ ἄνωθεν πρᾶμα μέσαν [...] / καρπὸν τος νὰ μοιράζεται ἀπὸ δύο καὶ ἕνα ἡγου νὰ παίρνῃ ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς / καὶ ὁ κοπιαστής ἕνα καὶ μπαίνοντας τὰ δέντρα ποὺ μελετᾷν νὰ φυτέψην [ὁ] / λεγόμενος κὺρ Γεώργης ὁ κοπιαστής νὰ ἔρθουν εἰς τὸν καρπὸν ἴσια μὲ τίς [πα] / λιές ἐλιές τότες ὁ καρπὸς τῶν τριῶν ἐλιῶν τῶν μπαλιῶ νὰ ἀνεκατ[εύε] / ται μὲ τὸν καρπὸν τῶ νέω ἐλιῶ νὰ μοιράζεται ἐτότες εἰς τὴν μέσην τος ἴσι[α] / πρὸς ἴσινα. Ἀκόμα δίνει του καὶ τὴν ἐμιστὴν βρύσην ὅπου εἶναι μέσαν εἰς τὸ πρ[ᾶ] / μα τοῦ Ἀντρέα Ξενάκη ἡγου ἀπὸ τῆς γυναῖκας του καθὼς φαίνεται ἡ ἀγορὰ τῆς / αὐτῆς βρύσης διὰ νὰ ποτίζεται τὸ ἄνωθεν περιβολάκιν μὲ κοντετζιὸν ὅτιν / νὰ κάμῃ μία στέρνα ὁ αὐτὸς Γεώργης μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν περιβολάκιν καὶ νὰ / τοῦ ἀβουθήσῃν καὶ ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς ἕνα μάστορην μὲ ὅλες του τίς ὁξοδες. "Ο / θεν λέσιν τὰ αὐτὰν μέρην ὅτιν διὰ τοὺς κόπους καὶ ὁξοδες ὅπου θέλει κάμει ὁ / αὐτὸς Γεώργης μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα διὰ τοὺς αὐτοὺς κόπους καὶ ὁξοδες νὰ / γροικᾶται καὶ νὰ τὸ ἔχουν πάντα τὸ αὐτὸν πρᾶμα παντοτινὸν παίδιω παιδιῶν / τος εἰ δὲ καὶ δὲν ἤθελεν κάμειν τοὺς ἄνωθεν πάτους καὶ κοντετζιόνες νὰ πριβάρε / ται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνῃ καὶ ἂν ἔχῃν καὶ τίποτις κόπους καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ / παρόντος βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα

ὁ ἀνηλογήσας / καὶ ἔβγη ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν πάτους νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ τὰ ἐξῆς
εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν / καὶ εἰς τὴ νιτράδα τοῦ πραμάτου ποὺ γγίξειν τῷ νοι-
κοκυρῶν νὰ τὴν φέρνου οἱ κοπιαστάδες εἰς τὸ / σπίτιν τῷ νοικοκυρῶν παίρνοντας
πάνταν θέλημα τῷ νοικοκυρῶν σὲ ὅ,τιν εἶναι χρεία / τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καὶ τὰ
ἐξῆς.

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης στέργω

/ — Γεώργης Πετρόκολος στέργει τὰ ἄνωθε καὶ δι[ὰ] νὰ μὴν ἡξέρη νὰ γράφη ἔγρα / -
ψα ἐγὼ Νικόλας Κωστατῇ Μαροῦς διὰ λόγου του καὶ μαρτυρῶ καὶ ἐγὼ ὡς ἄ / -
νωθε

/ — Ἀτώνης Παρζάλης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

602

Διαθήκη

φ. 319r-v

Ἐβγαλμένη Φ 345

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰ]ωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ Φεβρουαρίου 21/ εἰς
τὸν οἶκον τοῦ / [μαστρὸ Ἀντω]νίου Παρζαλῆ ἐδῶ παρὼν ἡ πεθερὰ τοῦ αὐτοῦ
μαστρὸ Ἀντω / [νίου] κερά Κατερίνα συνβία τοῦ ποτὲ μαστρὸ Δημήτρη τῆς ἀρ-
φανῆς ε / []ενι γεραλέα εἰς τοὺς χρόνους εἰ δὲ εἰς τὸ νοεῖν σῶον ἔχειν τὸ νοῦ
ἄ / [κεραία] τὴν γλῶτταν πρὸς λαλιά καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς αἰσθή-
σεις / [φοβι]ζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβη ἀφνί-
/ δια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσχάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νο / τάριον ἵνα
τῆς ποιήσῃ τὴν μπαροῦσαν τῆς διαθήκην καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνῃ / πᾶσιν τοῖς
ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπην καὶ τετελειωμένη συγχώρεσιν ἔ / πειταν ζητεῖν
καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἀφήνῃ δὲ τῶν μαιδιῶν τῆς καὶ ὁ / λωνῶν τῶν
ἐγγονιῶν τῆς τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν
/ ἐδικὴν τῆς ἔπειτα λέγειν πὼς ἂν τῆς τύχην θάνατος νὰ τὴν ἐνταφιάσουσιν / εἰς
τὴν ἐνορίαν τῆς εἰς τὸν Μέγαν Δημήτριον. Ὅθεν λέγειν πὼς ἔστοντας καὶ νὰ γνω-
ρίζην / πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνας καὶ δωρεὰς ἀπὸ τὴν θυγατέραν τῆς τὴν γγερά
Ἀνέζαν / πάντα ἀπὸ ἑνα μπρῶτον καὶ πάλι ἕως τὴν σήμερον ὅπου τὴν ἐμμαντινιέρειν
ἄ / πὸ ὅλα τῆς τὰ χρειαζόμενα διὰ τοῦτον ὡσὰν καλὸ καιδὶ ὅπου τὴν ἐγνωρίζειν /
καλόγνωμη εἰς τοῦ λόγουν τῆς τῆς ἀφήνῃ τὴν ἔγνοια τοῦ ἐνταφιασμοῦν τῆς / καὶ